

"دعای کمیل"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ

خدایا از تو درخواست میکنم به آن رحمت بی‌انتهایت که همه موجودات را فراگرفته است

وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي فَهَرَّتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ

و بتوانایی بی‌حدت که بر هر چیز مسلط و قاهر است و همه اشیاء خاضع و مطیع اوست و تمام عزتها در مقابلش ذلیل و زبون است

وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ

و به مقام جبروتت و بزرگیت که همه قدرتها برابر او مغلوب است

وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ

و به عزت و اقتدارت که هر مقتدری از مقاومتش عاجز است

وَبِعِظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطَانِكَ الَّتِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ

و به عظمت و بزرگیت که سراسر عالم را پر کرده است و به سلطنت و پادشاهیت که بر تمام قوای عالم برتری دارد

وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ

و بذات پاکت که پس از فناى همه موجودات باقى ابدى است

وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ (غَلَبْتَ) أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ

و بنامهای مبارکت که در همه ارکان عالم هستی تجلی کرده است

وَبِعِلْمِكَ الَّتِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ

و به علم ازلیت که بر تمام موجودات محیط است و به نور تجلی ذاتت که همه عالم را روشن ساخته است

يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ، يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ

ای نور حقیقی و ای منزّه از توصیف، ای پیش از همه سلسله و بعد از همه موجودات پسین

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهَنِكُ الْعِصَمَ

خدایا ببخش آن گناہانی را که پرده عصمت را می‌برد

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ النَّعَمَ

خدایا ببخش آن گناہانی را که بر من کیفر عذاب نازل می‌کند

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ

خدایا ببخش آن گناہانی را که در نعمت را به روی من می‌بندد

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ

خدایا ببخش آن گناہانی را که مانع قبول دعاهايم می‌شود

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ الْبَلَاءَ

خدایا ببخش آن گناہانی را که بر من بلا می‌فرستد

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا

خدایا هر گناهی که مرتکب شده‌ام و هر خطایی از من سر زده همه را ببخش

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيَّ نَفْسِي

ای خدا من به یاد تو بسوی تو تقرب می‌جویم و تو را سوی تو شفیع می‌آورم

وَ أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدَيِّنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ

و از درگاه جود و کرمت مسئلت می‌کنم که مرا به مقام قرب خود نزدیک سازی و شکر و سپاس خود را به من بیاموزی و ذکر و توجه حضرتت را بر من الهام کنی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ

خدایا از تو مسئلت می‌کنم با سؤالی از روی خضوع و ذلت و خشوع و مسکنت

أَنْ نُسَامِحَنِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَ فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا

که کار بر من آسان گیری و به حالم ترحم کنی و مرا به قسمت مقدر خود خوشنود و قانع سازی و در هر حال مرا متواضع گردانی

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ أَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَ عَظُمَ فِيهَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ

خدایا من از تو مانند سائلی درخواست می‌کنم که در شدت فقر و بیچارگی باشد و تنها به درگاه تو در سختیهای عالم عرض حاجت کند و شوق و رغبتش به نعم ابدی که حضور توست باشد

اللَّهُمَّ عَظْمَ سُلْطَانِكَ وَ عَلَا مَكَانِكَ وَ خَفِيَ مَكْرِكَ

ای خدا پادشاهی تو بسیار با عظمت و مقامت بسی بلند و مکر و تدبیرت در امور پنهان است

وَ ظَهَرَ أَمْرُكَ وَ غَلَبَ قَهْرُكَ وَ جَرَتْ قُدْرَتُكَ وَ لَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ

و فرمانت در جهان هویداست و قهرت بر همه غالب است و قدرتت در همه عالم نافذ است و کسی از قلمرو حکومتت فرار نتواند کرد

اللَّهُمَّ لَا أُجِدُ لِذُنُوبِي غَافِرًا وَ لَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَ لَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْفَيِّحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرِكَ

خدایا من جز تو کسی را نمی‌یابم که گناهانم ببخشد و بر اعمال زشتم پرده پوشد و کارهای بدم (از لطف و کرم) به کار نیک بدل کند

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ تَجَرَّاتُ بَجْهَلِي

خدایی جز تو نیست ای ذات پاک و منزّه و به حمد تو مشغولم ستم نمودم به خودم و دلیری کردم به نادانی خود

وَ سَكَنْتُ إِلَيْكَ قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَ مِنْكَ عَلَيَّ

و خاطر من آسوده به این بود که همیشه مرا یاد کردی و بر من لطف و احسان فرمودی

اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ فَيِّحٍ سَتَرْتَهُ وَ كَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقَلْتَهُ وَ كَمْ مِنْ عِتَارٍ وَقَيْتَهُ

ای خدا ای مولای من چه بسیار کارهای زشتم مستور کردی و چه بسیار بلاهای سخت از من بگردانیدی و چه بسیار از لغزشها که مرا نگاه داشتی

وَ كَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَ كَمْ مِنْ نِنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ

و چه بسیار ناپسندیها که از من دور کردی و چه بسیار ثنای نیکو که من لایق آن نبودم و تو از من بر زبانها منتشر ساختی

اللَّهُمَّ عَظْمَ بِلَائِي وَ أَفْرَطَ بِي سُوءِ حَالِي وَ قَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي

ای خدا غمی بزرگ در دل دارم و حالی بسیار ناخوش و کوتاهی عمل

وَ قَعَدَتْ بِي أَغْلَالِي وَ حَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بَعْدُ أَمَلِي

و زنجیرهای علایق مرا در بند کشیده و آرزوهای دور و دراز دنیوی از هر سودی مرا باز داشته

وَ خَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَ نَفْسِي بِجَنَابَتِهَا وَ مَطَالِي

و دنیا به خدعه و غرور و نفس به جنابت مرا فریب داده است

يَا سَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي وَفِعَالِي

ای خدای بزرگ و سید من به عزت و جلالت قسم که عمل بد و افعال زشت من دعای مرا از اجابت منع نکند

وَلَا تَفْضُخْنِي بِخَفِيِّ مَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَ لَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتَهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ

سُوءِ فِعْلِي وَ إِسَاءَتِي وَ دَوَامِ تَفْرِيطِي وَ جَهَالَتِي وَ كَثْرَةِ شَهْوَاتِي وَ غَفْلَتِي

و به قبايح پنهانم که تنها تو بر آن آگاهی مرا مفتضح و رسوا نگردانی و بر آنچه از اعمال بد و ناشایسته در خلوت بجا آورده‌ام و تقصیر و نادانی و کثرت اعمال غفلت و شهوت که کرده‌ام (کرم کن و) زودم به عفویت مگیر

وَ كُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ رَءُوفًا وَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا

ای خدا به عزت و جلالت سوگند که با من در همه حال رأفت و رحمت فرما و در جمیع امور مهربانی کن

إِلَهِي وَ رَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَ النَّظَرَ فِي أَمْرِي

ای خدا ای پروردگار جز تو من که را دارم تا از او درخواست کنم که غم و رنجم را برطرف سازد و به مآلم از لطف توجه کند

إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أَجْرِيَتَ عَلَيَّ حَكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوِي نَفْسِي

ای خدا ای مولای من تو بر من حکم و دستوری مقرر فرمودی و من در آن به نافرمانی پیرو هوای نفس گردیدم

وَ لَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّبَنِي بِمَا أَهْوَى وَ أَسْعَدَهُ عَلَيَّ ذَلِكَ الْقَضَاءُ

و خود را از وسوسه دشمن (نفس و شیطان) که معصیتها را در نظرم جلوه‌گر ساخته و فریبم داد خود را حفظ نکردم و قضای آسمانی نیز مساعدت کرد

فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرِي عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَ خَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ

تا آنکه من در این رفتار از بعض حدود و احکامت قدم بیرون نهاده و در بعضی اوامرت راه مخالفت پیمودم

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَ لَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرِي عَلَيَّ فِيهِ قِضَاؤُكَ وَ أَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَ

بَلَاؤُكَ

حال در تمام این امور تو را ستایش می‌کنم و مرا در آنچه رفته است بر تو هیچ حجتی نخواهد بود با آنکه در او قضای تو بوده و حکم (تکوینی) و امتحان و آزمایش تو مرا بر آن ملزم ساخته

وَقَدْ أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَيَّ نَفْسِي

و با این حال بار خدایا به درگاهت پس از تقصیر و ستم بر نفس خود باز آمده‌ام

**مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقْبِلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مَقْرَأً مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَفْرَأً مِمَّا كَانَتْ مِنِّي وَلَا مَفْرَعًا
أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي**

با عذر خواهی و پشیمانی و شکسته دلی و تقاضای عفو و آمرزش و توبه و زاری و تصدیق و اعتراف بر گناه خود نه از آنچه کردم مغری دارم و نه جایی که برای اصلاح کارم بدانجا روی کنم و پناه برم

غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَإِذْخَالِكَ إِلَيَّ فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ

مگر آنکه تو باز عذرم بپذیری و مرا در پناه رحمت بی‌منتهایت داخل کنی

اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكْنِي مِنْ شِدِّ وَثَاقِي

ای خدا عذرم بپذیر و بر این حال پریشانم ترحم فرما و از بند سخت گناهانم رهایی بخش

يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي

ای پروردگار من بر تن ضعیف و پوست رقیق و استخوان بی‌طاقتم ترحم کن

يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَّتِي وَبِرِّي وَتَعْدِيَّتِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ بِي

ای خدایی که در اول به خلعت وجودم سرافراز کردی و به لطف یاد فرمودی و به تربیت و نیکی پرورش دادی و به غذا عنایت داشتی اینک به همان سابقه کرم و احسانی که از این پیش با من بودت بر من ببخش

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ

ای خدای من ای سید و مولای من آیا باور کنم که مرا در آتش می‌سوزانی با وجود آنکه به توحید و یکتائیت گرویدم

وَبَعْدَ مَا أَنْطَوِي عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ

و با آنکه دلم به نور معرفتت روشن گردید

**وَلَهَجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا
لِرَبُّوبِيَّتِكَ**

و زبانم به ذکرت گویا شد و در باطنم عقد محبت استوار گردید و بعد از آنکه از روی صدق و خضوع و مسکنت به مقام ربوبیتت اعتراف کردم

هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ نُضِيعَ مِنْ رَيْبَتِهِ أَوْ نُبْعَدَ مِنْ أَدْنَيْتِهِ

بسیار دور است که تو کریمتری از اینکه از نظر بیاندازی کسی را که پرورش داده‌ای آن را یا آنکه دور کنی کسی را که نزد خود کشیده

أَوْ نُسْرِدَ مِنْ آوَيْتِهِ أَوْ نُسَلِّمَ إِلَيْ الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتَهُ وَرَحْمَتِهِ

یا برانی آنکه را که به او جا داده‌ای یا بسیاری بسوی بلاء آنکه را که به او کفایت کرده‌ای و رحم نموده‌ای

وَ لَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أُنْسَلِّطُ النَّارَ عَلَيَّ وَ جُوهَ خَرَّتْ لِعِظَمَتِكَ سَاجِدَةً

و ای کاش ای خدای من و سید و مولای من بدانستمی که تو آتش قهرت را مسلط می‌کنی بر آن رخسارها که در پیشگاه عظمتت سر به سجده عبودیت نهاده‌اند

وَ عَلَيَّ الْأُسْنُ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَ بِشُكْرِكَ مَادِحَةً

یا بر آن زبانها که از روی حقیقت و راستی ناطق به توحید تو و گویا به حمد و سپاس تواند

وَ عَلَيَّ قُلُوبٌ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقَّقَةً وَ عَلَيَّ ضَمَائِرٌ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً

یا بر آن دلها که از روی صدق و یقین به خدایی تو معترفند یا بر آن جانها که از علم و معرفت در پیشگاه جلالت خاضع و خاشعند

وَ عَلَيَّ جَوَارِحٌ سَعَتْ إِلَيَّ أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ أَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً

یا بر آن اعضایی که مشتاقانه به مکانهای عبادت و جایگاه طاعتت می‌شتابند و به اعتقاد کامل از درگاه کرم‌ت آمرزش می‌طلبند

مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَ لَا أَخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ

و هیچکس به تو این گمان نمی‌برد و چنین خبری از تو ای خدای با فضل و کرم به ما بندگان نرسیده

وَ أَنْتَ نَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنَ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ عُقُوبَاتِهَا

در صورتی که تو خود بی‌طاقتیم را بر اندک رنج و عذاب دنیا و آلامش می‌دانی

وَ مَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَيَّ أَهْلِهَا عَلَيَّ أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَ مَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْنَهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ مُدْنَهُ

و آنچه جاری شود در آن از بد آمدنی‌های آن بر اهل آن با آنکه رنج و الم دنیا اندک است و زمانش کم است و دوامش ناچیز است و مدتش کوتاه است

فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَ جَلِيلِ وَقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا

پس من چگونه طاقت آرم و عذاب عالم آخرت و آلام سخت آن عالم را تحمل کنم

وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مَدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَ
سَخَطِكَ

و حال آنکه مدت آن عذاب طولانی است و زیست در آن همیشگی است و بر اهل عذاب در آنجا هیچ تخفیفی نیست چرا که آن عذاب تنها از قهر و غضب و انتقام توست

وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي وَ أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ
الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ

که هیچکس از اهل آسمان و زمین تاب و طاقت آن ندارد ای سید من پس من بنده ناتوان ذلیل و حقیر و فقیر و دور مانده تو چگونه تاب آن عذاب دارم

يَا إِلَهِي وَ رَبِّي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ لَأَيُّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَ لِمَا مِنْهَا أَضِجُ وَ أَبْكِي

ای خدای من ای پروردگار من و سید و مولای من از کدامین سختیهای امورم بسویت شکایت کنم و از کدام يك به درگاهت بنالم و گریه کنم

لَأَلِيمُ الْعَذَابَ وَ شِدَّتِهِ أَمْ لَطُولُ الْبَلَاءِ وَ مَدَّتِهِ

از دردناکی عذاب آخرت بنالم یا از طول مدت آن بلای سخت زاری کنم

فَلَيْنَ صَبْرَتِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَ جَمَعْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ وَ فَرَقْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَحِبَائِكَ وَ
أَوْلِيَائِكَ

پس تو مرا با دشمنانت اگر به انواع عقوبت معذب گردانی و با اهل عذابت همراه کنی و از جمع دوستان و خاصانت جدا سازی

فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ رَبِّي صَبْرْتُ عَلَيَّ عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَيَّ فِرَاقِكَ

در آن حال گیرم که بر آتش عذاب تو ای خدای من و سید و مولای من و پروردگار من صبوری کنم چگونه بر فراق تو صبر توانم کرد

وَ هَبْنِي يَا إِلَهِي صَبْرْتُ عَلَيَّ حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْكَ كَرَامَتِكَ

و گیرم آنکه بر حرارت آتشت شکبیا باشم چگونه چشم از لطف و کرمیت توانم پوشید

أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَ رَجَائِي عَفْوِكَ

یا چگونه در آتش دوزخ آرام گیرم با این امیدواری که به عفو و رحمت بی‌منتهایت دارم

فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ أَفْسِمُ صَادِقًا لئنُ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَأَضِجَنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْمَلِينِ

باری به عزت ای سید و مولای من به راستی سوگند می‌خورم که اگر مرا با زبان گویا (به دوزخ) گذاری من در میان اهل آتش مانند دادخواهان ناله می‌کنم

وَلَا صُرْحَنَ إِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِحِينَ

و بسی فریاد می‌زنم بسویت مانند شیون گریه کنندگان

وَلَا بُكَيْنَ عَلَيْكَ بَكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ لَا نَادِيَتِكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

و بنالم به آستانت مانند عزیز گم کردگان و به صدای بلند تو را می‌خوانم که ای یاور اهل ایمان

يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

و ای منتهای آرزوی عارفان و ای فریادرس فریاد خواهان و ای دوست دل‌های راستگویان و ای یکتا
خدای عالمیان

أَفْتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَ بِحَمْدِكَ نَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجِنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ

آیا درباره تو ای خدای پاک و منزّه و ستوده صفات گمان می‌توان کرد که بشنوی در آتش فریاد
بنده مسلمی را که به نافرمانی در دوزخ زندانی شده

وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ حَسِبَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَرِيرَتِهِ

و سختی عذابت را به کیفر گناه می‌چشد و میان طبقات جهنم به جرم و عصیان محبوس
گردیده

وَ هُوَ يَضِجُ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَ يَنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ

و ضجه و ناله‌اش با چشم انتظار و امیدواری به رحمت بی‌منت‌هایت بسوی تو بلند است و به زبان
اهل توحید تو را می‌خواند و به ربوبیتت متوسل می‌شود

يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ

باز چگونه در آتش عذاب خواهد ماند در صورتی که به سابقه حلم نامنت‌هایت چشم دارد

أَمْ كَيْفَ تُوَلِّمُهُ النَّارَ وَ هُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَ رَحْمَتَكَ

یا چگونه آتش به او الم رساند و حال آنکه به فضل و کرمیت امیدوار است

أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَيْبِهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَرَى مَكَانَهُ

یا چگونه شراره‌های آتش او را بسوزاند با آنکه تو خدای کریم ناله‌اش را می‌شنوی و می‌بینی
مکانش را

أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ

یا چگونه شعله‌های دوزخ بر او احاطه کند با آنکه ضعف و بی‌طاقتیش را می‌دانی یا چگونه به
خود بیچد و مضطرب بماند در طبقات آتش با آنکه تو به صداقت (دعای) او آگاهی

أَمْ كَيْفَ تَرْجُرُهُ رَبَّانِيَّتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّهٗ
یا چگونه مأموران دوزخ او را زجر کنند با آنکه به صدای یا رب تو را می‌خواند

أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فِتْنَتُكَ فِيهَا
یا چگونه به فضل تو امید آزادی از آتش دوزخ داشته باشد و تو او را به دوزخ واگذاری

هِيَآتَمَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَ لَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا مُشْبِهَ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوحِدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ
إِحْسَانِكَ

هیئات که هرگز چنین معروف نباشد و این گمان نرود و به رفتار با بندگان موحدت که همه احسان و عطا بوده این معامله شباهت ندارد

فِيالْبَقِيَّةِ أَقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَ قَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ
پس من به یقین قاطع می‌دانم که اگر تو بر منکران خدایت حکم به آتش قهر خود نکرده و فرمان همیشگی عذاب دوزخ را به معاندان نداده بودی

لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ مَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرَأً وَ لَا مَقَامًا
محققا تمام آتش دوزخ را سرد و سالم می‌کردی و هیچکس را در آتش جای و منزل نمی‌دادی

لَكِنَّكَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتُ أَنْ تَمَلَّأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ
و لیکن تو ای خدا نامهای مبارکت مقدس است و قسم یاد کرده‌ای که دوزخ را از جمیع کافران

مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ أَنْ نُخَلَّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ
جن و انس پر گردانی و مخلد سازی معاندان را در آن عذاب

وَ أَنْتَ جَلَّ تَنَاطُوكَ قُلْتَ مَبْدِنًا وَ نَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا أَمْ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ
و تو را ستایش بی‌حد سزااست که با وجود آنکه خویش را ثنا گفتی و به همه انعام نمودی در کتاب خود فرمودی آیا (در آخرت) اهل ایمان با فاسقان یکسانند هرگز یکسان نیستند

إِلٰهِي وَ سَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَ بِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَكَمْتَهَا وَ غَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ
أَجْرِيَّتَهَا

ای خدای من و سید من از تو درخواست می‌کنم به مقام قدرتت (و آن قدرت ازلی) که مقدرات عالم بدان کردی و به مقام قضای مبرم که بر هر که فرستادی غالب و قاهر شدی

أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتَهُ وَ كُلَّ ذَنْبٍ أَدْنَبْتَهُ
که مرا ببخشی و در گذری در همین شب و همین ساعت هر جرمی و هر گناهی که کرده‌ام

وَ كُلِّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَ كُلِّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ

و هر کار زشتی پنهان داشته‌ام و هر عملی (مستور و عیان) آشکار یا پنهان به جهالت مرتکب شده‌ام

وَ كُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِبْتِغَائِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي

و هر کار بدی که فرشتگان عالم پاك را مأمور نگارش آن نموده‌ای و آن فرشتگان را به حفظ هر چه کرده‌ام موکل ساختی

وَ جَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَ كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ

و شاهد اعمالم با جوارح و اعضای من گردانیدی و خود و رای فرشتگان مراقب من بودی

وَ الشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ بِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَ بِفَضْلِكَ سَرَّتَهُ

و شاهد و ناظر بر آن اعمال من که از فرشتگان هم به فضل و رحمتت پنهان داشته‌ای همه را بیخشی

وَ أَنْ تُؤَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ أَوْ إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ

و نیز درخواست می‌کنم که مرا حظ وافر بخشی از هر خیری که می‌فرستی و هر احسانی که می‌افزایی

أَوْ بِرِّ نَسْرَتِهِ أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَا تَسْرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

و هر نیکویی که منتشر می‌سازی و هر رزق و روزی که وسیع می‌گردانی و هر گنه که می‌بخشی و هر خطا که بر آن پرده می‌کشی ای رب من ای رب من ای رب من

يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مَالِكِ رَقِي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي

ای خدای من ای سید و مولای من ای کسی که زمام اختیارم به دست اوست ای واقف از حال زار و ناتوانم

يَا عَلِيمًا بَصْرِي وَ مَسْكِنَتِي يَا خَيْرًا بِفَقْرِي وَ فَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ای آگاه از بینوایی و وضع پریشانم ای آگاه به احتیاجم و بی‌چیزیم ای رب من ای رب من ای رب من

أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَ قُدْسِكَ وَ أَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ أَسْمَائِكَ

از تو درخواست می‌کنم به حق حقیقتت و به ذات مقدست و بزرگترین صفات و اسماء مبارکت

أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَ بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَ أَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً

که اوقات مرا در شب و روز به یاد خود معمور گردانی و پیوسته به خدمت بندگیت بگذرانی و اعمالم را مقبول حضرتت فرمایی

حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَ أَوْزَادِي كُلُّهَا وَرَدًا وَاحِدًا وَ حَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا

تا کردار و گفتارم همه يك جهت و خالص برای تو باشد و احوالم تا ابد به خدمت و طاعتت مصروف گردد

يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ

ای سید من ای کسی که تمام اعتماد و توکلم بر اوست و شکایت از احوال پریشانم به حضرت اوست ای رب من ای رب من ای رب من

قُوُّ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَ أَشَدُّ عَلَيَّ الْعَزِيمَةُ جَوَانِحِي وَ هَبْ لِي الْجِدْفِي فِي خَشْيَتِكَ وَ الدَّوَامَ فِي الْإِنِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ

و به اعضا و جوارحم در مقام بندگیت قوت بخش و دلم را عزم ثابت ده و ارکان وجودم را به خوف و خشیت سخت بنیان ساز و پیوسته به خدمت در حضرتت بدار

حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مِيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ أَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ

تا آنکه من در میدان طاعتت بر همه پیشینیان سبقت گیرم و از همه شتابندگان به درگاہت زودتر آیم

وَ أَشْتَأِقُ إِلَيْ قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَأَقِينَ وَ أَدْنُو مِنْكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ

و عاشقانه با مشتاقانت به مقام قرب حضرتت بشتابم و مانند اهل خلوص به تو نزدیک گردم

وَ أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَ أَجْتَمِعُ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

و بترسم از تو مانند ترسیدن یقین کنندگان و با اهل ایمان در جوار رحمتت همنشین باشم

اللَّهُمَّ وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ

خدایا و هر که با من بد اندیشد تو مجازاتش کن و هر که مکر ورزد به کیفرش برسان

وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَ أَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ

و مرا بلطف و رحمتت نصیب بهترین بندگانت عطا کن و مقام مقربترین

وَ أَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَ جِدْ لِي بِجُودِكَ

و مخصوص ترین خاصان حضرتت کرامت فرما که هیچکس جز به فضل و رحمتت این مقام نخواهد یافت و باز جود و بخشش بی عوض از من دریغ مدار

وَ اعْظِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَ احْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ اجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَ قَلْبِي بِحُبِّكَ مَتِيمًا

بزرگی و مهربانی کن و مرا به رحمت و اسعوات از شر دو عالم محفوظ بدار و زبانم را به ذکر خود گویا ساز و دلم را از عشق و محبت بی تاب گردان

وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقْلَنِي عَثْرَتِي وَاعْفِرْ زَلَّتِي

و بر من منت گذار و دعايم مستجاب فرما و از لغزشم بگذر و خطايم ببخش

فَأِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ

که تو خود به بندگان از لطف دستور عبادت دادی و امر به دعا فرمودی و اجابت را ضمانت کردی

فَأَيْنِكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي

اینک من به دعا رو بسوی تو آوردم و دست حاجت به درگاه تو دراز کردم

فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلِكَ رَجَائِي

پس به عزت و جلالت قسم که دعايم مستجاب گردان و مرا به آرزويم (که وصال توست) برسان و اميدم را به فضل و کرمت نااميد مگردان

وَ اكْفِنِي شَرَّ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ

و از شر دشمنانم از جن و انس کفایت فرما ای که از بندگانت بسیار زود راضی میشوی ببخش بر بندهای که بجز دعا و تضرع بدرگاهت، مالک چیزی نیست

فَأِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى

که تو هر چه خواهی میکنی ای که نامت دواي دردمندان و یادت شفاي بیماران است و طاعتت بی نیازی از هر چه در جهان

ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ

ترحم کن به کسی که سرمایه اش امید به توست و اسلحه اش گریه است

يَا سَائِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يُعَلَّمُ

ای بخشنده کاملترین نعمت، ای دفع کننده هر بلاء و مصیبت، ای نور دل‌های وحشت زده در ظلمات (فراق) و ای دانای علم ازل تا ابد بی آموختن

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولَهُ وَ الْأَنْمَةَ الْأَمِيَامِينَ مِنْ

آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

درود فرست بر محمد و آل محمد و با من آن کن که لایق حضرت توست و درود و رحمت خدا بر رسول گرامیش و امامان با برکات از اهل بیتش و سلام و تحیت بسیار بر آن بزرگواران باد.